

Dénes Klári 5, Péch Lilla 30 éve távozott közülünk az örökkévalóságba, az alábbiakban rájuk emlékezünk: Klárirra Gyurka bácsi soraival, amelyekkel halálhírére reagált, Lillára pedig egyik saját kis írásának közlésével.

Dénes Kláriról

Istenünk magához hívta Klárit. Este álomra hajtotta fejét, és Gyuri reggelre már csak a testét találta annak, aki az éj folyamán hallhatta már Tőled: „Menj be urad örömebe!” Így hát már nem érte könyörgők, hanem Hozzá: Készítse nekünk az utat oda, ahol ő már szállást kapott!

Nem én vagyok a Bokorban a legöregebb, hanem az egri Kocsis Gizike, aki e földi létben négy hónappal megelőzött engem, s akinek úgy udvaroltam, hogy ő a Bokor legrégebben fiatal kislánya. S hogyan távudvarlok most Klárinak? Te vagy az, akit a Bokorban a legrégebben ismerek, mert 1949-ben lelkigyakorlatot tartottam

Szolnokon, ahol ott találtam egy 16 éves békéscsabai kislányt. S Klári a következő két évben is eljött budapesti lelkigyakorlataimra: az angolkisaszonyok meg az örmény katolikusok templomába. Vannak a Bokorban nála korábban születettek is, a Ratzinger-évfolyamúak, az 1927-esek – Szabó Márti, Tarnai Imre –, de azok mind később csatlakoztak hozzánk. Klárié a legrégebbi – nem létező – Bokor-tagsági könyv. Merza Jóskáé csak a 2-es számú tagsági igazolvány, mert ő 1951-ben érkezett Miskolcra a debreceni egyetemre.

Azután, hogy megjártam a hadak útját, Klári jött hamarosan, s bekerült

a Pót-KV-ba is, és egyházi elítélésem után, 1985-ben már ő is rakosgatta a téglát Balaton-felvidéki lelkigyakorlatos házamhoz Budaváriban, ahova várom júniustól szeptemberig a testi- és lelkiileg üdülni akarókat – a csabaiakat is meg a nem-csabaiakat is. Klárit már nem, mert ő közben külön nyaralót talált magának.

Istenem, tudom, hogy megbecsülöd szerelmetes lányodat, Klárit, akinek jó dolga van már Nálad. Kérünk, használd őt Magadnál is, hogy ki-ki a Tőled rendelt időben eljuthasson Hozzá az örök hajlékokba. Add meg, Uram! Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Bulányi György

A Betlehemben született öntudata

Betlehem azt bizonyítja: Isten is lohol utánunk, nemcsak az ember lohol Isten után. Embernek és Istennek találkoznia kell. Egy ilyen találkozás az ember igazi öntudatra ébredését jelenti. Erről szeretnék most elmélkedni.

Az embernek régóta van fogalma a Legmagasabbról. Öntudatra ébredése kettőt jelent: a Legmagasabb felfedezését, illetve annak a tudatát, hogy köze van a Legmagasabbhoz. Hasonlít Hozzá. Képmása. Rokona. Leszármazottja. Ábrahám nem ismert emberhez méltóbbat a Legmagasabb szolgálatánál. Mekkora öntudat! Igen, ekkora öntudat, úgy látszik, csak ekkora öntudat képes népet teremteni... olyat, mint „a csillagos ég és a tenger fővénye”. Ez az öntudat kb. 1500 esztendőre meghatározója volt egy nép gondolkodásának – és öntudatának is. Hozzá igazodtak a próféták: Ábrahám atyához és Ábrahám Istenéhez. Ez az igazodás tengernyi energiába került. Viták, elhajlások, birkózások az őrzésért, a tisztántartásért vagy megtisztításért. És ezek a próféták, Ábrahám igaz fiai, ugyancsak nagy öntudattal vallották magukat Ábrahám Istene tolmácsának – a Legmagasabb tolmácsának.

Aztán született Valaki, aki még az övéknél is nagyobb öntudatot hordozott. Tizenkét évesen az ő Atyja házában tekintette a Legmagasabb dicsőségére épített legszentebb helyet – és úgy gondolta, neki ott a helye, ott kell serénykednie. Később pedig még elképesztőbb öntudatról tanúskodtak kijelentései: „Mondatott a régiek-

nek..., én pedig azt mondom nektek...; én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van; én és az Atya egy vagyunk; aki engem lát, látja az Atyát; nálam nélkül semmit sem tettek; én vagyok az Igazság, én vagyok az Út és az Élet! Engem kövesetek!...”

Bár kortársai ugyancsak igyekeztek letörni ezt az öntudatot, egészen a kiirtásig menően, ez az öntudat mégis képes volt még nagyobb népet teremteni – nagyobbat, mint Ábrahámé –, immár 2000 esztendőn át.

Most nem arról akarok elmélkedni, hogy vajon mennyire Isten népe ez a nép; hanem arról a nagy öntudatú Valakiről, aki kétezer esztendővel előttről született, és aztán elég fiatalon – 40 évesnél nemigen lehetett idősebb – kiirtatott.

És azóta nemzedékek adják át nemzedékeknek az Ő nevét. Ő azóta izgat, felháborít, botránkoztat. Mások meg bizalmat szavaznak Neki, ma is, kétezer esztendő múltán is – lázasan keresik, botorkálnak vagy loholnak utána, segítségül hívják a nevét, asztalánál emlékeznek, hálát adnak és erőre kapnak. Az Ő köntösét akarják magukra öltetni, az Ő arcát akarják arcukká tenni, az Ő tekintetével akarnak látni és az Ő szavaival beszélni, és azt akarják, hogy ha mások érintik a ruhájukat, akkor az Ő ereje távozzék belőlük.

A Betlehemben született öntudata népet fakasztott. Nem maga alá gyűrt egy népet, hanem: fakasztotta, életre hozta – és fakasztja és életre hozza ma is. Nem uralkodói öntudat volt ez,

hanem szolgáló öntudat. Ő kell nekünk, szükségünk van rá. Az a jó nekünk, ha mindenét megosztja velünk, ha egész Önmagát odaadja nekünk: átadja magát, ránk ruhazza önmagát, hogy egészen Ő legyünk. „Aki titeket hallgat, engem hallgat...” Ne egyedül Ő legyen, hanem sokan legyünk Ő!

Szolgáló öntudata határozott volt. Semmi bizonytalankodás nem volt Benne. Azt mondta, hogy az ember nem adhatja lejjebb az Ő mércéjénél. Vagy-vagy! Nem lehet két úrnak szolgálni: az igaz Legmagasabbnak is, meg a hazug „legmagasabbnak” is. A kettő közül csak az egyik jó: ahogyan Ő csinálta. Az a teljes emberi, a többi mind zsákutca!

Szolgáló öntudata állandóan cselekedetekre inspirálta. Lázás tevékenységre, amelybe olykor bizony belefáradt. Aztán egy kevés alvás a viharos tengeren... és megint fölkel, és szolgált.

Szolgáló öntudata szelíd és békés volt. Nem rohant követelőzve a gazdag ifjú után.

Szolgáló öntudata olykor az éjszákát is feláldozó beszélgetésekre indította az Atyával.

Szolgáló öntudata nem túrt keveredtséget sem önmagában, sem maga körül. Csak a tiszta Istennek-tetszésről beszélt. Nem beszélt mellé, határozottan különböztetett.

A Szolgáló Öntudat mérhetetlenül bízik az emberben: Legyetek ti is tökéletesek, miként a mennyei Atya! Barátaim vagytok... testvéreim vagytok... istenek vagytok!

Péch Lilla